

متن پرسش

با سلام با تسکّر از جوابتون. راستش من هنوز جوابم رو در مورد سوال قبلیم در مورد زن و حقوق او نگرفتم. یعنی نمیفهمم که چطور علامه حسینی تهرانی میگویند که خدایی که زن رو بر مرد حتی در خانه قیم قرار نداده چطور او را بر جامعه قیم قرار میدهد که این منجر میشود که زن کاملن خانه نشین شود. بعد یک نظر آقای جوادی هست که میگن زن در هنگام عقد حتی میتونه در مورد قیمیت با مرد مذاکره کند و این حق را برای خودش داشته باشد و بعد نظر رهبری هست که میگن ولایت فقط برای ولی فقیه هست و بقیه کار گزار هستن. این نگاه های ادق و دقیق گاهی متضاد هستن. خوب این طور که درست نیست که ما به هرکدوم که عمل کنیم درست عمل کرده ایم. میدونین درسته دین ثابت هست ولی میتونم تصور کنم که برداشت ما از دین مشمول گذشت زمان هست، مثل فقه یه جورایی که این موجب شک در درستی احکام میشه. لطفاً راهنمایی کنید. و این در حالی هست که علامه حسینی اعتقاد دارند که سالک باید خودش را کاملاً و بدون قید در خدمت استاد قرار بده خوب اگر اینقدر آرای انسانهای به توحیدرسیده با هم فرق کنه وای به حال بقیه. با احترام

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام اولاً؛ فراموش نفرمایید علماء دین «کثرهم الله» در زمان غیبت امام معصوم «عجل الله تعالی فرجه» در حدّ وسع خودشان می‌توانند با استفاده از متون دینی آنچه را به عنوان دین تشخیص می‌دهند از آن متون استخراج کنند و هرگز خودشان مدعی نیستند که آن نظر عین حکم خدا است. ثانیاً؛ هرکدام از منظری که به جامعه و موضوع می‌نگرند مطابقتی بین آنچه تشخیص داده‌اند و شرایط جامعه ایجاد می‌کنند و نظر خود را می‌دهند و لذا اگر موضوع در شرایطی مطرح است که نظام شاهنشاهی جریان دارد فرق می‌کند با وقتی نظام اسلامی حاکم است. به همین جهت حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» در نظام شاهنشاهی کاندید شدن زنان را برای مجلس حرام می‌دانستند ولی در نظام اسلامی منعی جهت آن امر قائل نبودند، پس نباید گفت نظرات ایشان متضاد است. در مورد سایر عالمان نیز علاوه بر مسئله‌ی ادقّ و دقیق که قبلاً خدمتتان عرض کردم و انتظار دارم سعی بفرمایید از منظر خود به حاشیه نبرید، موضوع تفاوت شرایط و تفاوت منظر نیز مطرح است، ولی آنچه عرض کردم: اگر در زمان غیبت امام معصوم «عجل الله تعالی فرجه» به هر کدام از نظرات علماء عمل شود ما به وظیفه عمل کرده‌ایم و ضرری به سلوک ما نمی‌خورد در مورد امور فردی است. همان علماء در مورد حکم حکومتی خود را موظف به تبعیت از نظر فقیه حاکم می‌دانند و

لذا مشکلی پیش نمی‌آید که موجب اختلال در امور اجتماع شود. موفق باشید